

Publieksjaarverslag 2021 Reclassering Nederland

**Bevlogen mensen
samen aan het
werk in buurt
en bijes**

Inhoud

“Alleen ga je sneller, samen kom je verder.”	
Voorwoord algemeen directeur Johan Bac	3
“Ik herken de drive om iets goeds te willen betekenen.”	
Blik van een ketenpartner	5
Meer over het werk van Reclassering Nederland	6
De enkelband wordt sinds een aantal jaar ook ingezet bij de jeugdreclassering.	
Elektronische monitoring	9
“Jongens, als ze achter slot en grendel verdwijnen, worden ze daar niks beter van”	
50 jaar werkstraf	11
Wat een intensievere samenwerking in de gevangenis oplevert	
Reclasseren in de gevangenis	14
Standpunten duidelijk maken en ons verhaal uitdragen	
Reclassering Nederland in de media 2021	16
Contact met onze volgers	
Social media 2021	17
Adviezen, toezichten, werkstraffen en trainingen	
Algemene feiten & cijfers	18
Inzet op stabiliteit en continuïteit	
Verslag raad van toezicht	21
Publicatie Wet normering topinkomens	

Voorwoord

Allemaal
reclasseringswerk:
in buurt en bajes,
dichtbij en nabij

“Alleen ga je sneller, samen kom je verder.” Zo luidt een bekend Afrikaans gezegde, vaak aangehaald door Nelson Mandela. En het is onverminderd actueel. Ook in 2021 toen corona ons langer in de greep hield dan ons lief was. We moesten de tanden op elkaar zetten en samen veel langer volhouden dan we hadden gedacht en gewild.

We werkten onverminderd door met reclassenten. Met mensen die bij ons onder toezicht stonden, waarover we een adviesrapport schreven, die een werkstraf uitvoerden, een enkelband om hadden of een gedragstraining volgden. Allemaal reclasseringswerk: in buurt en bajes, dichtbij en nabij.

Vooral door nauw samen te werken als collega's en bijvoorbeeld ingewikkelde casuïstiek met elkaar te delen. En ook door samen te werken met rechters, officieren van justitie, politieagenten, medewerkers van het gevangeniswezen, advocaten, gemeenteambtenaren, zorgmedewerkers, om zo samen - ieder vanuit zijn of haar rol - te komen tot slimme, rechtvaardige en effectieve interventies.

In dit jaarverslag leest u daar een aantal mooie voorbeelden van. Zoals het verhaal over 50 jaar werkstraf. Dat begon als idee van een advocaat, werd overgenomen door de rechter, en uitgevoerd door de reclassering, en groeide uit tot een praktijk van bijna 30.000 werkstraffen per jaar. Of neem de blik van een rechter in opleiding die het reclasseringswerk van nabij meemaakte en daarover een levendig en eerlijk verslag schreef. Mooi om te zien hoe betrokken ketenpartners zijn waarmee en waarvoor we werken.

Ons werk beperkt zich al lang niet meer tot de strikt volwassen reclassenten. Dat laat de samenwerking zien tussen onze specialisten elektronische monitoring en de jeugdreclassering. En ook in de bajes intensiveren we de samenwerking.

In het voorbeeld daarvan uit PI Esserheem noemen de betrokkenen het 'echt win-win'. Uiteraard vindt u ook feiten & cijfers in dit verslag, evenals een overzicht van (social)media-uitingen en een verslag van onze betrokken raad van toezicht.

Allemaal inspirerende voorbeelden van samenwerking, en daar ben ik trots op. Dat doen we niet zómaar, wel omdat we geloven dat we samen verder komen en zo slachtoffers, reclassenten, ketenpartners en de samenleving te dienen.

Ik sluit af met een diepe buiging naar al onze medewerkers die, ook in een lastig jaar als 2021, elke dag hebben gewerkt met ouders om slachtoffers te voorkomen. Een impressie hiervan leest u in dit jaarverslag. Voor nog meer betrokken voorbeelden en verhalen uit het reclasseringswerk verwijst ik u graag naar onze website en social media kanalen. Veel leesplezier!

Johan Bac

algemeen directeur

Tijdens het RSJ congres vertelden onze reclasseringscollega's: Jolanda Mooij, Ozan Demirbas en directieleden Erik Corten en Johan Bac hoe de reclassering denkt over korte detenties en wat goede alternatieven hiervoor zijn. [Lees meer](#)

Nieuwe leden directieteam Reclassering Nederland

Monique van Walt van Praag en Erik Corten vormen met ingang van 1 maart 2021 samen met algemeen directeur Johan Bac het nieuwe directieteam van Reclassering

Nederland. "Ik ben blij met deze versterking uit de eigen gelederen. Monique en Erik hebben allebei een waardevolle mix van ervaring buiten en binnen de organisatie. Ik ken hen als zeer ervaren en deskundige leidinggevendenden waarmee het fijn samenwerken is."

Blik van een ketenpartner

“Ik herken de drive om iets goeds te willen betekenen voor mens en maatschappij.”

André Dingemans is rechter in opleiding bij de rechtbank in Rotterdam. Zijn opleiding vraagt van hem om mee te lopen met verschillende voor de rechtspraak belangrijke organisaties. Zo belandt André bij de reclassering en loopt hij twee volledige dagen mee: met een werkmeester, een toezichthouder en een adviseur. Zijn observaties bespreekt hij met hen. “Ik herken de drive om iets goeds te willen betekenen voor mens en maatschappij.”

De werkstraf

Op tijd zijn, afspraken nakomen, dagbesteding, dagritme zijn essentiële elementen van de werkstraf. Er is niets vrijblijvends aan. Het moet gewoon gebeuren en het is niet altijd leuk. Kom je de eerste keer te laat dan mag je wachten tot het volgende half uur en dan starten. Zonder afmelding afwezig is het al snel einde verhaal. Geen telefoons tijdens het werk. De kantjes ervan aflopen of gedrag dat niet past; als de maat vol is, volgt een afmelding. Dan volgt in principe omzetting in hechtenis. Ik proef dat de reclassering er alles aan doet om de werkstraf tot een goed einde te laten brengen, gecombineerd met strengheid. De werkmeester laat niet met zich sullen, en terecht.

Heeft de rechter wel een idee van hoe lastig het soms is?

Dilemma: ‘Al je vakantiedagen inleveren, de helft wegstrepen’

In gesprek met werkmeester Anton en teamleider Ankie hoor ik hoe complex het soms is om een werkstraf binnen de executietermijn afgerond te krijgen. Heb je een fulltime baan en moet je 240 uur werkstraf verrichten? Dan kan je met de inzet van al je vakantiedagen misschien 160 uur wegstrepen. Voor de rest zijn het dan heel wat weekenden.

De reclassering is niet zomaar een 'werkgever' die de agenda van het 'personeel' bepaalt. De veroordeelde heeft inspraak, maar zal moeten inzien dat het werk binnen een bepaalde tijd gedaan moet zijn en daarvoor concessies moeten doen. Ik ben ook benieuwd hoe men aankijkt tegen de rechter.

Een van de dingen die genoemd wordt is hoe de rechter omgaat met een bezwaar tegen de omzetting. De rechter is best vaak coulant, terwijl de reclassering toch echt niet zomaar tot een afmelding overgaat. "Je had hem hier eens moeten zien." Heeft de rechter wel een idee hoe lastig het soms is? Er zijn wel cliënten geweest die met misplaatste triomfantelijkheid terugkwamen met de mededeling dat ze van de rechter nog een kans kregen. Een ander punt is dat het nog regelmatig voorkomt dat er sprake is van een stapeling van werkstraffen, waarbij het totaal aantal uren zo hoog is geworden dat de straffen nauwelijks nog uitvoerbaar zijn.

Ze is de spin in het web van alle mensen die iets van deze jongen willen

Het toezicht

Selmah, de toezichthouder met wie ik mee mag kijken, heeft als specialisme de PIJ-maatregel (Plaatsing in een Inrichting voor Jeugdigen). Vandaag komt een cliënt langs die al een tijd de PIJ-maatregel heeft, maar toe is aan versoepelingen om zo te werken aan een geleidelijke terugkeer.

Ik zie en hoor een jongen die zo goed en zo kwaad het gaat er het beste van probeert te maken. Die PIJ-maatregel heeft hij natuurlijk niet voor niets gekregen. Dat is eerst een paar jaar binnen zitten en daar met behandeling aan jezelf werken. In die tijd is het contact met de reclassering opgebouwd. Selmah spreekt hem elke maand.

Ik ben onder de indruk van de soepelheid waarmee ze communiceert, pijnpunten adresseert en bespreekbaar maakt. Ze is de spin in het web van al die mensen die iets van deze jongeman willen; ze spreekt met de behandelaars, met de officier van justitie, met de woonvoorziening, de partijen in het veiligheidshuis. Het gesprek van vandaag is gericht op de overgang naar begeleid wonen vanaf augustus. Wat is daar nog allemaal voor nodig en hoe kan daarbij zo goed mogelijk worden geholpen? Na het gesprek vertrekt de cliënt weer. Hij gaat de grote stad met al zijn verleidingen in, maar hij is vastbesloten zich voor het afgesproken tijdstip weer bij de Hartelborgt te melden. Er gloort immers hoop op beëindiging van de maatregel.

Toename van vrijheid betekent ook een beetje loslaten

Dilemma: zijn risico's uit te sluiten?

Alles in het toezicht is gericht op risico's beperken, maar risico's uitsluiten is onmogelijk. Zo ook bij deze jongen. Hij wordt vast geen modelburger, is nog niet helemaal uitbehandeld, maar de verwachting is dat langer in een gesloten regime verblijven averechts zal werken. Het gaat dan om risico's in kaart brengen, die taxeren, bespreekbaar maken, beperken en uiteindelijk durven nemen. En daar hoort ook bij het besef dat je nooit alles weet. Toename van vrijheid betekent ook een beetje loslaten. Het lijkt wel zoiets als ouders en kinderen.

Advies

Ik loop mee met adviseur Martijn. De rapportages die hij en zijn collega's schrijven, hebben een standaardopbouw en zijn omvangrijk. Ik heb het idee dat de reclassering hier een behoorlijke professionaliseringslag heeft gemaakt. Martijn bevestigt dit beeld. Reclasseringswerkers krijgen een stevige opleiding voordat ze aan de slag kunnen, rapporten worden altijd op dezelfde manier opgebouwd en voor de risicotaxatie wordt gebruik gemaakt van wetenschappelijk gevalideerde modellen. Die modellen hebben nooit het laatste woord. Het is altijd de rapporteur die met input van informatie van bronnen en hulpmiddelen tot een afgewogen inschatting en advies komt.

Het opstellen van een goed rapport vergt een forse tijdsinvestering: een intake, soms meerdere gesprekken, bestuderen stukken, informatie inwinnen bij familie en hulpverleners, conceptadvies opstellen en bespreken. Al met al is de werkweek al snel gevuld met twee zaken uit en twee zaken in. Met al die duizenden aanvragen op jaarbasis een enorme berg werk (rond de 25.000 adviesproducten per jaar). Zoals overal in de strafrechtketen is ook hier de werkdruk hoog.

Bij advies komt het ook aan op *fingerspitzengefühl*

Martijn geeft me een boeiende inkijk in de dynamische wereld van de 'vroeghulprapporteur', waarbij hij een verdachte bevraagt om een in omvang beperkt rapport te schrijven voor de officier van justitie. Vaak is er maar weinig tijd om de verdachte te spreken, en het komt bij de advisering dan ook aan op *fingerspitzengefühl*, op mensenkennis, op kennis van het veld en de processen. Voor dit werk worden de meer ervaren medewerkers ingezet. Het komt Martijn daarbij goed van pas dat hij een rechtenstudie heeft gedaan.

Bijzonder aan dit werk is dat alle soorten zaken langskomen, verdachten zitten nog maar net vast en zijn soms ontredderd en er zit een flinke tijdsdruk op. Soms zit een verdachte in beperkingen en is de reclasseringswerker één van de weinigen die contact mag hebben.

Een adviseur spreek ik niet snel; deze meeloopdag vult die leemte

Welke risico's zijn nog acceptabel, hoe kan je die het beste beperken, wat als iemand die onder toezicht staat een ernstig delict pleegt? Kan de toegevoegde waarde van een bijzondere voorwaarde gedragsverandering zijn of valt er niet meer dan wat risicobeperking van te verwachten? Dilemma's die ik ook uit het rechterlijke werk ken.

Ook de relatie met de rechtspraak komt natuurlijk ter sprake. Eigenlijk is er buiten de schriftelijke advisering niet veel contact tussen de rechtspraak en de reclassering. Dit gesprek voorziet een beetje in die leemte en we ervaren het allebei als heel nuttig om elkaars werk wat beter te leren kennen. De boodschap aan de rechter is vooral om als het even kan niet met verrassingsbeslissingen te komen en wat betreft de opdracht aan de reclassering wel concreet te zijn, maar niet alles dicht te timmeren.

Aan het einde van mijn tweede dag mijmer ik op de fiets nog wat na over de reclassering, hun belang voor de samenleving, over de reclasseringswerkers die zich met hart en ziel inzetten. Prachtwerk vind ik het. Ik herken de drive om iets goeds te willen betekenen voor mens en maatschappij. De mensenkennis, levenswijsheid en gespreksvaardigheden die ik tegenkwam, zijn een inspiratie voor mijn werk in de rechtspraak.

Meer over het werk van Reclassering Nederland

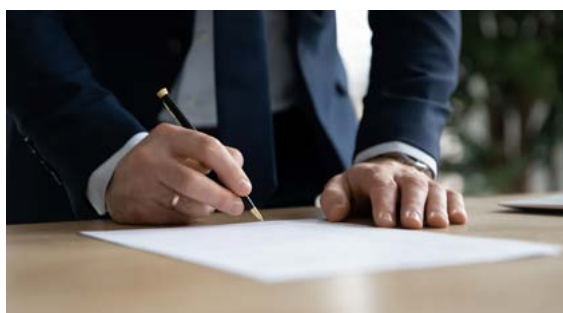

Hogeschool Saxion en reclassering verlengen samenwerking

Het lectoraat Modelleren van Maatschappelijke Impact brengt de maatschappelijke waarde van reclasseren scherper in beeld. De resultaten worden gebruikt om het reclasseringswerk beter te verantwoorden en te optimaliseren. [lees meer](#)

Convenant met vrijwilligersorganisaties

“Vandaag is een mooie dag. De reclassering, ooit begonnen als vrijwilligersorganisatie, is in de afgelopen 200 jaar doorgewoerd naar een professionele organisatie. Vrijwilligersinzet blijft belangrijk, denk aan Bureau Buitenland en COSA, dus het is mooi dat we daar met Gevangenzorg Nederland en Exodus in verder gaan.” [lees meer](#)

Op gesprek bij Aboutaleb

Een mooi scrabblewoord met een bittere bijmaak: avondklokrellen. Heel het land sprake er schande van. Hoe kan dat nou? Wie zijn die gasten? En: hoe kunnen we dit voorkomen? Teamleider werkstraffen in regio Zuid-West Annemarijn vroeg zich ook af: als deze jongens straks een werkstraf krijgen, hoe kunnen we er dan voor zorgen zij wat extra's meekrijgen? Die vraag leidde haar uiteindelijk naar het stadhuis van Rotterdam en zat daar aan tafel bij burgemeester Ahmed Aboutaleb samen met een jongeman die is veroordeeld voor deelname aan de rellen. Daar ging wel het een en ander aan vooraf. [Lees meer](#)

Elektronische monitoring

De enkelband wordt sinds een aantal jaar ook ingezet bij de jeugdreclassering. Debra en Roy houden samen toezicht. “De tendens is dat de enkelband vanaf ca. 16 jaar wordt ingezet en dat gebeurt steeds vaker”

De enkelband is een bekend fenomeen, maar sinds een aantal jaar wordt deze ook ingezet bij de jeugdreclassering. Met een duidelijke reden, want er worden steeds zwaardere delicten gepleegd op jongere leeftijd. Denk aan gewelddadige drillrappers die gebruik van messen promoten, en jonge ‘pedojagers’. Debra werkt bij Jeugdbescherming west als medewerker gedwongen kader en houdt toezicht op deze jongeren. Dat doet ze in samenwerking met Roy, die vanuit zijn rol als Specialist Elektronische Monitoring bij Reclassering Nederland de enkelbanddragers controleert.

In 2014 begon de eerste pilot met enkelbanden bij jongeren en daarmee het begin van de samenwerking tussen de Jeugdbescherming en Reclassering Nederland. Een succes, want sindsdien wordt de enkelband steeds vaker bij deze doelgroep ingezet. “In principe kan iemand vanaf 12 jaar een enkelband krijgen, omdat ze vanaf die leeftijd strafbaar zijn, maar meestal zetten we die pas in als ze wat ouder zijn. Eerst was dat ongeveer vanaf 17, maar we zien die grens verschuiven. Vanuit het beleid is de tendens dat de enkelband nu vanaf 15/16 jaar wordt ingezet en dat gebeurt steeds vaker,” vertelt Debra.

De samenwerking

Maar hoe ziet die samenwerking er praktisch uit? Roy: “Dienst Vervoer en Ondersteuning van DJI beheert de monitoring. Er wordt in het geval van jongeren niet 24 uur gecontroleerd waar ze zijn, maar alle meldingen worden wel gecheckt; bij geen bereik, te laat thuis zijn, in verboden gebied komen, het kruisen van andere enkelbanddragers, etc. Zij filteren die en nemen in sommige gevallen bepaalde stappen. Bij geen contact worden wij gebeld. Daarnaast controleer ik ook elke dag alle meldingen zelf. Die geef ik allemaal door aan de betreffende werker van de jeugdreclassering.”

alle meldingen worden gecheckt

Het strafbare feit moet wel zodanig zwaar zijn dat strenge controle nodig is. Inhoudelijk pakt Debra het toezicht en contact met de jongere op: “Enerzijds is die manier van werken lastig. Laatst kreeg ik een tijdje geen contact met een van mijn cliënten, die is dan wel traceerbaar via de enkelband, maar ik kan niet zelf controleren waar en of hij in verboden gebied is. Dan ben ik afhankelijk en moet ik soms wachten tot iemand tijd heeft.” Tegelijkertijd is het voor die kleine aantallen niet logisch jeugdreclasserders op te leiden tot enkelbandspecialisten en vergt het systeem de nodige uitleg. “En Roy is gelukkig bijna altijd bereikbaar,” voegt ze daar snel aan toe.

De enkelband als statussymbool

Er wordt altijd een belangrijke afweging gemaakt om wel of geen enkelband in te zetten bij de jeugd. Roy: “Het strafbare feit moet wel zodanig zwaar zijn dat strenge controle nodig is. Daarbij wordt altijd gekeken naar welk effect het kan hebben.” Dat kan namelijk averechts werken, want een enkelband kan ook een bepaalde status geven. Debra: “Als je een enkelband hebt, heb je ook écht wat gedaan. Dan kijken anderen naar je op en dan kan je er zelfs mee pronken.” Om dat niet te stimuleren, wordt daarover gepraat met de jongeren en wordt er soms bewust geen enkelband ingezet. “Slecht gedrag wil je niet belonen, maar soms is een enkelband toch nodig,” geeft Roy aan. “Al blijft een enkelband een ondersteuning van een toezicht en is de begeleiding leidend.” Maar wat is dan het doel van een enkelband? Debra: “Zorgen dat iemand op bepaalde tijden niet op straat mag komen, afspraken kunnen controleren of gebiedsverboden instellen.”

De inzet van enkelbanden zorgt voor opvallende momenten

Debra vertelt over een casus van een aantal jaren terug: “Er was toen een groep jongvolwassenen actief aan het inbreken in hun eigen wijk. Zij kregen vergelijkbare voorwaarden, waaronder een enkelband met hun eigen wijk als verboden gebied. Alleen via een specifieke ‘groene route’ konden ze de wijk uit om naar school of werk te gaan.” Daarnaast mochten ze ook geen contact met elkaar hebben. Roy: “Soms best lastig. Op de monitor kregen we dan een melding dat ze bij elkaar in de buurt waren. Dan zochten we uit of ze op dat moment in hetzelfde gebouw les hadden of dat ze elkaar bewust opzochten. Uiteraard ontkenen zij dat laatste.” Debra: “Ze woonden letterlijk op dezelfde postcode, soms boven elkaar in dezelfde flat. Dat was wel een uitzonderlijke casus.”

Waardevol

Andersom is dat net zo belangrijk, want wanneer er een melding komt moet er ook een beschikbare medewerker van de Jeugdbescherming zijn om te kunnen acteren. Roy: “We moeten wederzijds bereikbaar zijn dus.” Gelukkig verloopt die samenwerking steeds beter en weten ze elkaar makkelijker te vinden. Roy: “Daarnaast passen we beleidstukken over de uitvoering aan op de praktijk. Recentelijk zijn de eerste beleidsstukken uit 2014, in overleg met de Raad voor de Kinderbescherming en de Jeugdbescherming, geüpdatet. Zo trekken we de uitvoering gelijk in elke regio en verbeteren we tegelijkertijd de samenwerking.” Uiteindelijk is de inzet van de enkelband bij de jeugd volgens hen waardevol en zorgt het tegelijkertijd voor de nodige opvallende momenten. Debra: “Pas was er iemand die met een enkelband om een delict pleegde. De politie vraagt dan GPS op en zo weten ze direct dat hij het is. Tja dat was niet een hele handige actie van die persoon.”

Als je een enkelband hebt,
heb je ook écht wat gedaan

Werkstraf

“Jongens, als ze achter slot en grendel verdwijnen, worden ze daar niks beter van, kunnen we niet iets anders bedenken?” Vijftig jaar geleden leidde deze vraag tot de intrede van de werkstraf in Nederland.

“Jongens, als ze achter slot en grendel verdwijnen, worden ze daar niks beter van, kunnen we niet iets anders bedenken?” Vijftig jaar geleden leidde deze vraag van advocaat Dancker Cornelis de Kempnaer aan zijn toen nog jonge collega's Paul Plochg en Jos Huver tot wat achteraf beschouwd kan worden als de intrede van de werkstraf in Nederland. Want hoewel de taakstraf pas in 1989 in het wetboek van strafrecht is opgenomen, heeft de uitspraak door politierechter Chris Rommerts op 8 december 1971 in de zaak van de Arnhemse 'ijzervlechterszaak' het fundament gelegd voor de ontwikkeling van de werkstraf zoals we die vandaag de dag kennen. We spreken met Paul Plochg en Jos Huver, nu beiden 80 jaar, over hun rol in deze - achteraf gebleken – historische strafzaak.

Het begint allemaal op 11 november 1971 wanneer de jonge en potige ijzervlechters Huub, Theo en Gerrit na een dag werken gezamenlijk in de auto naar huis rijden. Paul Plochg licht toe: “Zij konden het niet zo waarderen dat een bromfietser hen – naar hun mening - opzettelijk de weg versperde. Daarop hebben ze hem klemgereden, zijn ze uitgestapt en hebben hem ook op fysieke wijze laten weten dat dit toch niet de bedoeling was. Omdat omstanders hun nummerbord hadden genoteerd, mochten zij daarna zelf brommen in het huis van bewaring.”

Een goed idee

Jos Huver: “We hadden piketdienst toen deze zaken zich aandienden. Ik kreeg Gerrit toegewezen. Paul werd de advocaat van Theo.” De Kempnaer ontfermde zich over Huub en doet bij zijn jonge collega's het voorstel de zaken eens heel anders aan te pakken. De ijzervlechters kunnen beter wat nuttigs doen bij een niet commerciële instelling en daar wellicht ook nog wat van opsteken dan simpelweg maar zitten, is kort samengevat zijn idee. Huver en Plochg vinden het een goed idee. Een week later stonden ze voor politierechter Rommerts.

“Hij vroeg ons, hoe stellen jullie je dat dan voor?”, vertelt Jos Huver. “Wij antwoordden dat we dat nog niet helemaal hadden uitgewerkt, omdat we maar een week hadden gehad. Daarop gaf Rommerts ons nog een week om met een plan te komen” De drie advocaten gaan meteen aan de slag en vinden in hun netwerk voor ieder een geschikte non profit instelling. Een sterk staaltje projectwerving, zouden we heden ten dage zeggen. Een week later, op 8 december 1971, staan de advocaten weer voor Rommerts. Die gaat akkoord met het plan. In zijn vonnis staat kort samengevat dat de jongens een gevangenisstraf krijgen van 90 dagen, met aftrek van 25 dagen voorarrest en dat zij de overige dagen niet hoeven uit te zitten als zij zes weken aaneengesloten, of drie maanden lang in de weekenden werken in de door de advocaten aangedragen instellingen.

Geen applaus

Rommerts hoeft hier overigens niet op applaus te rekenen van zijn collega's. Paul Plochg: “De vice president van de rechtbank was tijdens de zitting aanwezig en liet hem merken dat dit toch niet de bedoeling was. Rommerts is standvastig geweest, liep zijn tijd vooruit en heeft eigenlijk nooit de erkenning gekregen die hij verdiende.” Omdat dit allemaal nieuw is moet er juridisch het een en ander uitgezocht worden. De officier van justitie is fel tegen en gaat in hoger beroep. De zaak gaat naar het Hof en na wat heen en weer geschuif in juridische procedures wordt uiteindelijk het vonnis vernietigd. Evengoed blijft per saldo de uitspraak voor Huub, Gerrit en Theo hetzelfde: zij hoeven niet meer te zitten.

Schutting

De ijzervlechters gaan aan de slag en ervaren hun tewerkstelling verschillend. Theo meldt zich na enige weken ziek en haakt uiteindelijk af. Huub en Gerrit werken naar tevredenheid en volgens afspraak bij hun instellingen. Met name Gerrit was enthousiast. Hij schrijft over zijn werk in 's-Koonings Jaght: ‘Het was alsof ik over een schutting keek, ik zag een wereld die ik nog niet kende.’ Er was bij Gerrit ook sprake van wat tegenwoordig een goede match tussen werkgestrafte en extern project zou heten. Jos: “Hij werkte bij een schitterende keukenbaas. Een nuchtere kerel die hem goed kon begeleiden. Echt een werkmeester.” Jos zegt het zonder zich te realiseren dat vijftig jaar later werkmeester de officiële functietitel is voor degenen die werkgestraften begeleiden op groepsprojecten van de reclassering.

‘Hoe kom ik daar zo vroeg?’

Ook heeft Jos nog eigenhandig een steentje bijgedragen aan het welslagen van Gerrits werkstaf: ” 's-Koonings Jaght lag in de bossen. Gerrit moest om zeven uur beginnen. Hij had geen auto vroeg me: ‘Hoe moet ik daar komen zo vroeg?’ Ik ben toen in alle vroegte vanuit Nijmegen naar Arnhem gereden in mijn “Deux Chevaux” (Citröen 2CV, red). Hij stond keurig op tijd klaar en ik heb hem gebracht.” Het toont de betrokkenheid van Jos, want zijn vrouw was hoogzwanger en kon elk moment bevallen. “En mobiele telefoons hadden we nog niet”, licht hij met een glimlach toe. Jaren later betoonde Gerrit nog publiekelijk zijn dank. Hij had Jos uitgenodigd op zijn bruiloft, vroeg hem op het podium en riep vervolgens de zaal toe: En dit is de man die mij uit de gevangenis heeft gehouden!”

En dit is de man die mij uit de gevangenis heeft gehouden!

Noodzakelijk kwaad

Terugkijkend zijn Huver en Plochg nuchter over hun aandeel en leggen zij de credits vooral bij de Kempenaer, die met het idee kwam en de vooruitstrevende Rommerts die ondanks de nodige kanttekeningen van collega's toch meeging. "Het is eigenlijk toeval dat wij hierbij betrokken zijn geraakt, maar we waren wel gelijk enthousiast voor het plan om iets anders te verzinnen dan gevangenisstraf. Dat paste heel goed bij onze zienswijze, en nog steeds", vertelt Paul Plochg. "Want gevangenisstraf is eigenlijk een noodzakelijk kwaad. Er zit natuurlijk ook een element in van genoegdoening en vergelding voor slachtoffers, maar meestal wordt men er niet beter van."

Mooi om te zien

Toch is er ook wel iets van trots te bespeuren bij de heren. Jos Huver: "Het is wel mooi om achteraf te zien dat deze zaak een proces in gang heeft gezet dat uiteindelijk heeft geleid tot de wettelijke erkenning van de taakstraf." En zo maakte de inzet en bevlogenheid van drie advocaten en een standvastige politierechter vijftig jaar geleden de weg vrij voor de hedendaagse praktijk met jaarlijks ongeveer 30.000 werkstraffen, waarbij werkgestraften ongeveer 2 miljoen uren nuttig werk terug doen voor de maatschappij.

Gevangenisstraf is eigenlijk een noodzakelijk kwaad, meestal wordt men er niet beter van

Meer werkstraf

Het zuiden van Nederland werd vorige zomer overvallen door hevige overstromingen. In het drukbezochte recreatiegebied in Elsloo waren de gevolgen pijnlijk zichtbaar. Oevers en uiterwaarden lagen bezaaid met spullen. Een grote groep werkgestraften hielp mee om het gebied zo snel mogelijk afvalvrij te krijgen. "Het geeft een extra boost dat we hier nu staan op te ruimen". [lees het hele verhaal op onze website](#)

Na de 'avondklokrellen' vorig jaar werd de roep om zwaardere straffen weer actueel. "Verbied een werkstraf als sprake is van geweld tegen hulpverleners en de politie." De reclassering wil is de vrijheid van rechters handhaven om een gepaste straf te bepalen. Vrijheid die nodig is om daders te bestraffen, om slachtoffers recht te doen en óók om herhaling van een misdrijf te voorkomen.

[lees meer op onze website](#)

Reclasseren in de gevangenis

'Eigen regie in de PI' – wat een intensievere samenwerking in de gevangenis oplevert

Als een gedetineerde kort in de gevangenis zit, is er vaak geen tijd om een plan te maken voor tijdens zijn detentie en erna. Maar ook langer gestraften komen nog wel eens zonder een plan of vangnet buiten te staan, wat de re-integratie meestal niet ten goede komt. Daarom startte twee jaar geleden in de Penitentiare Inrichting (PI) in Veenhuizen het experiment met de werkwijze 'Eigen regie in de PI'. Daarbij is de reclassering vanaf dag één van detentie betrokken bij het detentie- en reïntegratieplan van een gedetineerde. Backoffice medewerker Tessa en toezichthouder bij de reclassering Linda zijn bij dit experiment betrokken. "Ik denk dat we ondanks de coronacrisis meer voor elkaar hebben gekregen dan we van tevoren als doel hadden gesteld."

Voorheen werd de reclassering eigenlijk pas bij een gedetineerde betrokken als er een opdracht binnenkwam voor een advies voor de verloffase. Dat was dan vaak de eerste keer dat een reclasseringswerker met de gedetineerde sprak, en in de praktijk bleek dat erg onhandig. Want wat kon er allemaal nog voor de gedetineerde en zijn re-integratie geregeld worden in zo'n korte periode? Daarbij komen mensen die kort 'zitten' helemaal niet in aanmerking voor zo'n verloffase of een voorwaardelijk invrijheidsstelling (v.i.) en zien die dus helemaal niemand van de reclassering.

In het kader van de visie 'Recht doen en kansen bieden, naar effectievere gevangenisstraffen' van het ministerie van J&V werden er 13 experimenten in verschillende gevangenissen in Nederland in het leven geroepen, en 'Eigen regie in de PI' was er één van. Locatie: PI Veenhuizen. Het team: drie casemanagers van de PI en drie reclasseringswerkers, van elke reclasseringsorganisatie één. Doel: verbeteren van de re-integratie van gedetineerden.

De start van het experiment

Linda: "Onze eerste klus was meer te weten komen over elkaars werk. We vertelden elkaar alles over de werkprocessen, van vroeghulp tot toezicht bij de reclassering, en van intakegesprek tot uitzwaaien bij de PI."

Dat was niet zomaar even gedaan: we wilden het ook vastleggen en naar aanleiding van deze werkprocessen een plan van aanpak maken voor het experiment. Dat heeft vanaf oktober 2019 wel enkele maanden geduurd.” Net toen ze met het plan van aanpak aan de slag wilden gaan, brak de coronapandemie los. Tessa: “Het maakte het wel lastiger, maar uiteindelijk hebben we alle gesprekken met de gedetineerden fysiek kunnen doen. Dat was veel waard.” En dat is waar het in eerste instantie om gaat bij het experiment: de gesprekken tussen een reclasseringswerker, een casemanager van DJI en de gedetineerde. Niet aan het eind van de detentieperiode, maar vanaf het allereerste begin. Want waar de casemanager zich bij het eerste gesprek bekommert over eventuele schulden en of de gedetineerde een ID-kaart heeft bijvoorbeeld, zal een reclasseringswerker doorvragen over werk, dagbesteding en middelengebruik. Samen krijg je zo een veel duidelijker beeld van het leven van de gedetineerde en kun je tot een veel beter aansluitend re-integratieplan komen.

Samen met een gedetineerde aan de slag: Raymond

Een mooi voorbeeld hiervan is Raymond. Raymond is een jongeman van een jaar of 21 die enige tijd geleden bij de PI Veenhuizen binnenkwam en 90 dagen moest zitten. Tessa en Linda gingen meteen in zijn eerste week gezamenlijk met hem in gesprek, iets wat voor dit experiment dus nooit gebeurde. Linda: “We startten zelfs al eerder met Raymond zijn traject. Nog vóór we met hem spraken, hadden we al contact gehad met de nazorgcoördinator van zijn gemeente. Die wist dat er een bewindvoerder was en dat de GGD bij Raymond betrokken was. Nog voor ons eerste gesprek hadden we dus al een idee van deze jongen en zijn leven.” Ook spraken ze met zijn vader en met de wijkagent. Linda: “Het beeld dat we van hen kregen, week erg af van wat Raymond ons zelf vertelde. Hij vond iedereen in de PI maar vies, maar via de GGD hoorden we dat hij thuis in de plantenbak poepte omdat hij zijn toilet had volgepropt met kleding en dat hij op de bank sliep omdat er niet eens een bed was. Het is fijn als je dat soort dingen ontdekt doordat je met alle betrokken instanties spreekt; het beeld van zo’n jongen is dan realistischer en zo kun je een veel beter passend plan van aanpak maken.”

Gezamenlijk veel voor elkaar gekregen

Uiteindelijk wordt er voor Raymond al binnen de gevangenis muren een ambulante begeleiding geregeld voor na detentie, maakt Tessa de afspraak met de GGD dat zij zijn woning volledig reinigen voor hij er weer in trekt, en wordt de wijkagent aangehaakt voor als er iets fout gaat. Linda: “Tessa en ik hebben een overleg gepland met alle betrokkenen: politie, GGD, de nazorgcoördinator van de gemeente en de bewindvoerder, en zo wisten we dat iedereen op de hoogte was van de situatie van Raymond en dat hij dus bij terugkomst in de samenleving niet aan zijn lot zou worden overgelaten. Heel bijzonder voor iemand die maar zo kort vastzit, dat we dit in deze korte tijd voor elkaar hebben gebokst.” In hun ogen is dit experiment absoluut een succes, al zijn er ook wel moeilijkheden die moeten worden overwonnen. Linda: “De 36 uur die de reclassering nu heeft in het kader van het experiment, is wel echt te weinig. Het liefst zou je alle 240 gedetineerden zo willen begeleiden, maar dat gaat nu niet. Hopelijk wordt dat in de toekomst meer.” Tessa vult aan: “Toen we net begonnen, ervoeren de casemanagers meer werkdruk, want wat er met de reclassering samen moest gebeuren, was extra ten opzichte van hun huidige werk. Maar uiteindelijk ontdekken we nu, dat het ons tijd oplevert. Er is immers veel wat de reclassering voor zijn rekening kan nemen. Dat we gebruik kunnen maken van elkaars kennis en kunde levert ook tijd op, maar vooral ook een betere kwaliteit van de detentie- en re-integratieplannen. De lijntjes zijn kort, we zitten naast elkaar op kantoor, dus in onze ogen is het echt win-win.”

Samen krijg je zo een veel duidelijker beeld van het leven van de gedetineerde en kun je tot een veel beter aansluitend re-integratieplan komen

In de media 2021

De media publiceren graag over het reclasseringswerk, wat ons de mogelijkheid geeft onze standpunten duidelijk te maken en ons verhaal uit te dragen. We lichten een paar media-optredens van afgelopen jaar uit.

Radiodocumentaire over de werkstraf

Is een werkstraf nou wel een “echte” straf? Deze vraag stelde radiodocumentairemaker Misha Koole aan Reclassering Nederland. Om dit te onderzoeken sprak hij de afgelopen maanden uitvoerig met werkmeesters en werkgestraften. Daarbij ging hij zelf aan het werk tijdens een werkstraf, wat hem een hoop interessant materiaal opleverde.

[Beluister de documentaire](#)

Een dag op pad met enkelband-specialist Jasper

Ondanks alle elektronische hulpmiddelen blijft het toezicht houden met behulp van een enkelband, ofwel Elektronische Monitoring (EM), toch vooral mensenwerk. In een artikel in *Opportuun* - het magazine van het Openbaar Ministerie - is dat goed terug te lezen. EM-specialist Jasper geeft daarin een kijkje in zijn dagelijkse praktijk. [Lees het artikel](#)

“Ik kreeg de melding dat ik in overtreding was”

Elke dag lopen er zo'n 700 mensen in Nederland rond met een enkelband. Directeur Johan Bac heeft tijdens de kerstdagen ervaren hoe het is om onder Elektronische Monitoring te staan. [Trouw interviewde hem](#) over zijn ervaringen: 'Het beeld van lekker met een biertje op de bank je straf uitzitten, klopt niet.'

Johan Bac in het Nederlands Dagblad: Oog voor veroordeelden

Zaterdag 12 juni stond er een [interview in het Nederlands Dagblad](#) met onze directeur Johan Bac. Hij sprak zich in dit artikel uit over het taakstrafverbod, waar hij ook op dinsdag 8 juni in de Eerste Kamer over sprak. Zijn oproep aan de politiek: stop met stoere taal en kijk naar de praktijk.

Social media in 2021

Met het delen van onze verhalen groeit ons bereik op onze social mediakanalen. De volgersgroep van LinkedIn steeg ook dit jaar gestaag verder net als ons relatief nieuwe Instagramaccount dat zich goed leent voor korte verhalen en pakkende foto's. Twitter blijft effectief te zijn voor het delen van onze standpunten en het beantwoorden van vragen. Andere media en experts buiten onze organisatie nemen standpunten over en vergroten daarmee het draagvlak het reclasseringswerk. Op YouTube komt een steeds grotere verzameling vlogs en video's die ons werk laten zien in beeld en geluid. In dit jaarverslag lichten we twee LinkedInberichten uit.

Gebiedsgericht werken: "daar zitten veel voordelen aan"

Reclassering Nederland
29.465volgers
6 mnd · 🌐

"Jaarlijks komen zo'n 80.000 mensen uit de gevangenis. De nazorg van een deel van deze mensen die hun criminele verleden moeten afbouwen, is in handen van Reclassering Nederland die daarvoor steeds meer de wijk in trekt. Dat kan goed werken, voor cliënt én wijk, blijkt uit onderzoek van Movisie"

Zo begint een artikel op [zorgwelzijn.nl](https://www.zorgwelzijn.nl) door **Eva Prins**. In het artikel licht **Peter Rensen**, onderzoeker van **Movisie** zijn onderzoek toe naar de acht 'experimenten' met reclasseren in de buurt.

Daar zitten veel voordelen aan: "Door gebiedsgericht werken leren de reclasseringsmedewerkers niet alleen de cliënt en zijn omgeving beter kennen, maar ook de buurt en de mensen en instanties in die buurt. En vice versa. Zo bouw je kennis en vertrouwen op. En dat komt de hulp aan een cliënt ten goede, die wordt hierdoor op alle aspecten van het leven beter ondersteund, hebben we gezien."

bron: [zorgwelzijn.nl](https://www.zorgwelzijn.nl)

Reclassering in de buurt is voor iedereen een win-win - Zorg+Welzijn
[zorgwelzijn.nl](https://www.zorgwelzijn.nl) · Leestijd: 4 min.

👍 Hinke Stremier en 159 anderen · 5 commentaren · 7 gedeelde bijdragen

In 2021 sloten we het programma 'Buurt' af. We willen het reclasseringswerk beter laten aansluiten bij de levensloop en de omgeving van de reclassent. Onderbouwd en effectief. In totaal werden negen buurt experimenten door het hele land opgestart. O.a Movisie deed gedurende de looptijd van het programma onderzoek.

<https://www.linkedin.com/feed/update/urn:li:activity:6861655842614194176/>

Een crimineel familielid, wat doet dat met je als je reclasseringswerker bent?

Als reclasseringswerker heb je dagelijks met criminaliteit te maken. Dat is pittig, maar het is je werk. Maar wat doe je als het dichterbij komt. Reclasseringswerker Linda vertelt er open over en legt uit hoe belangrijk het is er over te praten en hoe zij samen met collega's omgaat met deze dilemma's.

<https://www.linkedin.com/feed/update/urn:li:activity:6849322890588917760/>

Reclassering Nederland
29.465volgers
7 mnd · 🌐

Linda haar oudere broers waren op hun zestiende al verslaafd aan heroïne. Ze kwamen aan geld door delicten te plegen en gingen van gevangenis naar afkickkliniek en weer terug. Toch bleken Linda en haar jongere broertje niet ontvankelijk voor zowel de drugs als het criminele leven eromheen. Sterker nog: Linda kreeg een baan als bewaarder in de gevangenis in Arnhem en werkt sinds 30 jaar bij de reclassering.

Maar met twee broers die regelmatig in de gevangenis zitten, is dat een carrière met duivelse dilemma's. Want wat doe je als de cliënt tegenover je in de spreekkamer zo ontzettend op je broer lijkt dat je het gevoel krijgt je werk niet goed te kunnen doen? Wat doe je als je de hele dag door afkickkliniek, psycholoog, gevangenis en ambulante begeleider aan de lijn krijgt over je broer, zodat privé en werk zich dusdanig met elkaar vermengen dat je overspannen thuis komt te zitten?

Linda ontdekte dat ze niet de enige was bij de reclassering die hiermee worstelde, en ze begon een lotgenotenclubje. "Ik hoop dat, door mijn verhaal nu te delen, meer collega's zich bij me melden. Want rondlopen met het geheim van een crimineel familielid kan je echt opbreken. En dat is niet nodig; erover praten maakt al een wereld van verschil."

Een crimineel familielid, wat doet dat met je als je reclasseringswerker bent?
[reclassering.nl](https://www.reclassering.nl) · Leestijd: 5 min.

👍 485 · 28 commentaren · 19 gedeelde bijdragen

Feiten en cijfers 2021

Hoeveel werkgestraften begeleidt Reclassering Nederland jaarlijks? Hoe vaak adviseren wij justitie en gevangeniswezen over verdachten en veroordeelden? Hoeveel toezichten voeren wij uit? Enkele cijfers en feiten uit 2021 op een rij.

Bron: team Statistische Informatievoorziening en Beleidsanalyse (SIBa) Reclassering Nederland

Reclasseringstaken

Mede door corona zijn de aantallen reclasseringstaken nog niet op het niveau van 2019. Het aantal adviezen dat Reclassering Nederland uitbracht aan de OM, Rechtbank en gevangeniswezen is met ongeveer 1,4 % afgenomen. Ook het aantal cliënten dat we in 2021 oude toezicht hadden, was ook iets minder dan in 2020 (2,7%). Ondanks de beperkingen van de coronamaatregelen zaten de gedragstrainingen en werkstraffen weer in de lift. Het aantal uitgevoerde gedragstrainingen (justitiële interventies) steeg flink van 287 in 2020 naar 824 in 2021. Het aantal werkstraffen steeg met ruim 40% ten op zichte van 2020.

Uitgebrachte reclasseringsadviezen

23.854

Reclassenten onder toezicht

14.982

Gedragstrainingen

824

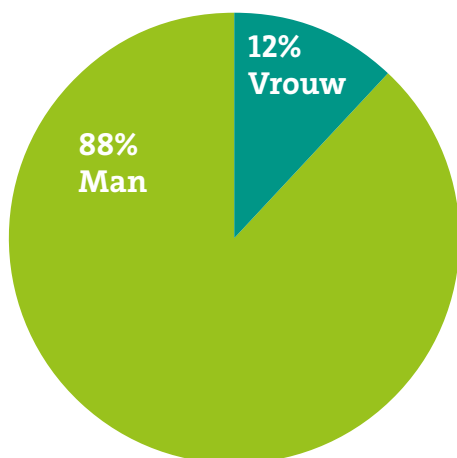
Werkstraffen

25.628

tabel 1

Verdeling man/vrouw

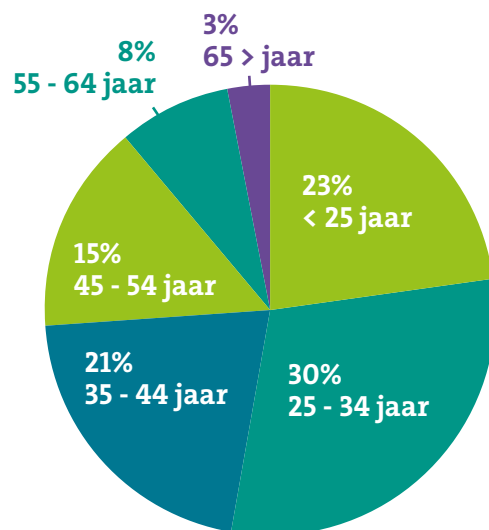
In 2021 bestond het aantal cliënten van Reclassering Nederland voor 88% uit mannen en voor 12% uit vrouwen.

tabel 2

Leeftijd

Meer dan de helft van onze cliënten in 2021 is jonger dan 35 jaar.

tabel 3

Hoofddelict

Van de cliënten van Reclassering Nederland* die een werkstraf of een toezicht opgelegd kregen, pleegde het grootste deel een aan agressie gerelateerd delict tegen personen (30%) of een verkeersdelict (24%), gevolgd door vermogensdelicten (18%) en drugsdelicten (10%).

Agressie tegen personen	30%
Vermogensdelicten	18%
Verkeersdelicten	24%
Drugsdelicten	10%
Vermogensdelicten met geweld	2%
Seksuele delicten	2%
Overige delicten	14%

*Unieke parketnummers van instroom 2021 op toezicht of werkstraf, dus alleen de veroordeelde reclassenten.

tabel 4

Motief voor gepleegd delict

Wat was het motief voor het plegen van het delict waardoor reclassenten onder toezicht kwamen te staan of een werkstraf voor moesten uitvoeren bij Reclassering Nederland? Hoe daders komen tot een delict is meestal een complexe samenloop van gebeurtenissen en factoren. We noemen de meest voorkomende aanleidingen om een beeld te geven. De emotionele toestand van de dader (42%), een financiële motivatie (21%) en macht/onmacht (13%) waren in 2021 de meest voorkomende motieven voor het plegen van een delict waarvoor zij in contact zijn gekomen met Reclassering Nederland.

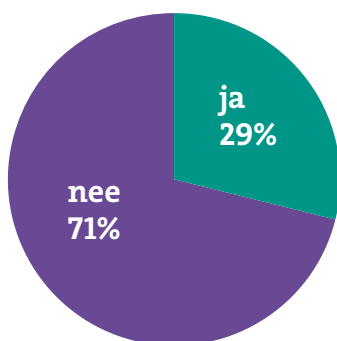
Emotionele toestand	42%
Financiële motivatie	21%
Macht/onmacht	13%
Verslaving, behoeftebevrediging	9%
Rechtvaardigheidsgevoel	11%
Groepsdruk	5%
Seksuele motivatie	4%
Sensatie zoeken	3%
Overige motieven	12%

tabel 5

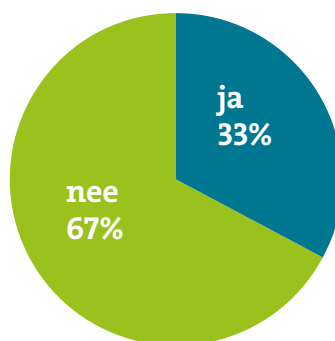
Beïnvloedende factoren en gevolgen tabel 6

Welke factoren zijn van invloed geweest en heeft het delict tot schade geleid? In 29% van de delicten waren er meerdere daders betrokken en 33% van de delicten werd onder invloed van middelen gepleegd. In 40% van de gevallen was er sprake van materiële schade door toedoen van de daders.

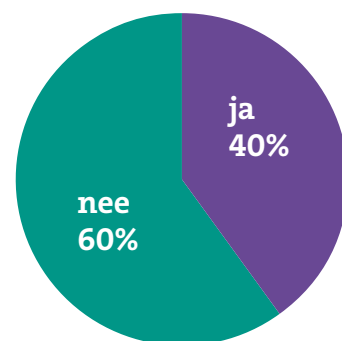
Andere daders betrokken

Onder invloed van middelen gepleegd

Materiële schade

Opgelegde toezichten tabel 7

Na voorwaardelijke veroordeling

9.971

Schorsing van voorlopige hechtenis

3.878

Penitentiair Programma en/of Elektronische Monitoring (EM)

1.183

Voorwaardelijke invrijheidsstelling (v.i.)

1.320

Voorwaardelijk sepot

675

Terbeschikkingstelling (tbs)

618

Plaatsing in een Inrichting voor Jeugdigen (PIJ)

183

Overig

605

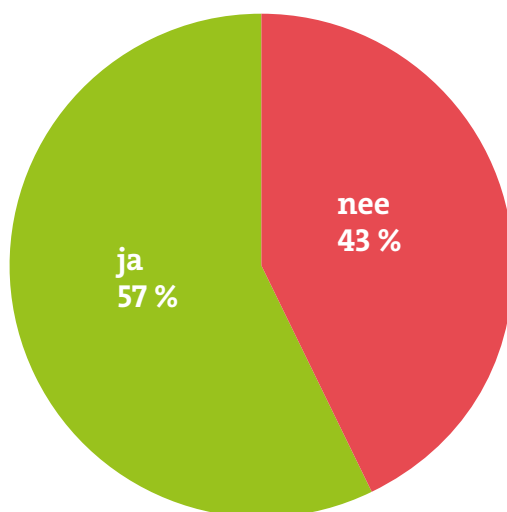
In 2021 kwam het grootste deel van onze reclassenten onder reclasseringstoezicht te staan na een voorwaardelijke veroordeling of schorsing van de voorlopige hechtenis. Ook kwamen reclassenten onder toezicht van Reclassering Nederland door een Penitentiair Programma en/of Elektronische Monitoring en door een voorwaardelijke invrijheidsstelling.

Het opgetelde aantal is hoger dan het aantal toezichten in tabel 1, doordat sommige reclassenten twee of meer verschillende toezichten hebben lopen in 2021.

Dagbesteding

43% van onze cliënten heeft geen dagbesteding zoals werk, school of bijvoorbeeld vrijwilligerswerk.

tabel 8

Verslag raad van toezicht

De raad van toezicht kwam in 2021 vier maal bijeen voor reguliere vergaderingen. Tevens vond een strategiesessie en een werkbezoek plaats. De raad laat zich breed informeren door regelmatig met de ondernemingsraad te spreken en voert jaarlijks een gesprek met de regiodirecteuren. Corona had ook in 2021 invloed op de manier waarop de raad haar werk moest doen. Afhankelijk van de op dat moment geldende maatregelen, heeft een deel van de vergaderingen fysiek en een deel digitaal plaatsgevonden.

De raad heeft gesproken over de wijze waarop Reclassering Nederland zich kan positioneren in een veranderende wereld met als doel het vergroten van de (maatschappelijke) impact voor de reclassant en de samenleving met effectief reclasseringswerk. Deze resultaten heeft de raad betrokken in de gesprekken over de herijking van de meerjarenvisie. Dit heeft geleid tot de meerjarenvisie 2022-2024 'Met bevrogen teams in buurt & bajes 2.0: reclasseren dichtbij reclassanten en midden in de samenleving'.

De coronacrisis en de maatregelen die in de bestrijding daarvan zijn opgelegd, maakten dat ook in 2021 bijzondere aandacht nodig was voor de uitvoering van het reclasserings-

werk. De raad heeft zich hierover uitgebreid laten informeren. Gelet op de (potentiële) effecten daarop, kregen de begroting, productie en het resultaat in 2021 bijzondere aandacht van de raad. Onderwerpen op het terrein van control en auditing zijn voorafgaand aan behandeling in de raad besproken in de vier vergaderingen van de auditcommissie. Zoals elk jaar heeft de remuneratiecommissie een voortgangsgesprek gevoerd met de bestuurder/algemeen directeur.

De raad is verheugd dat door inhoudelijk én financieel meerdere jaren vooruit te kijken, ingezet wordt op stabiliteit en continuïteit in een onzekere periode. De ontwikkelingen op dit vlak blijft de raad intensief volgen.

Reclassering Nederland werkt intensief samen met de twee andere reclasseringsorganisaties, Stichting Verslavingsreclassering GGZ en Stichting Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering. De raad is op verschillende momenten betrokken bij de uitwerking van de toekomstige vormgeving van de samenwerking van de 3RO in de context van de visie 'Grenzen stellen, krachten benutten' die de minister voor Rechtsbescherming in 2020 aan de Tweede Kamer zond. De raad wordt in 2022 betrokken in de verdere uitwerking hiervan.

OVERZICHT LEDEN RAAD VAN TOEZICHT

Per 1 januari 2021 is de heer prof. dr. P.E.W.M. Tops tot lid van de raad van toezicht benoemd.

prof. dr. T.L.C.M.
(Tom) Groot

Hoogleraar
Management
Accounting
Vrije Universiteit
Amsterdam

mr. M.W.
(Marieke) Koek

President
gerechtshof
Den Haag

M. (Mardjan)
Seighali

Directeur
bestuurder
Stichting
Vluchteling
Studenten
UAF

mr. drs. J.W.E.
(Liesbeth) Spies
Voorzitter

Burgemeester
Alphen a/d Rijn

prof. dr. P.E.W.M.
(Pieter) Tops

Bijz. hoogleraar
ondermijningsstudies
(Universiteit Leiden);
Lector Politie &
Openbaar Bestuur
(Politieacademie);
Directeur Stichting
Maatschappij &
Veiligheid

4. Wet Normering Topinkomens (WNT)

Deze verantwoording 2021 is opgesteld op basis van de op Reclassering Nederland van toepassing zijnde regelgeving. Het bezoldigingsmaximum dit jaar voor Reclassering Nederland is € 209.000. Dit geldt naar rato van de duur en/of omvang van het dienstverband.

Bezoldiging topfunctionarissen	Directie				
	Naam	Dhr. J.R. Bac	Mevr. A.C.M. Ran	Mevr. M.A. van Walt van Praag	Dhr. E.W.M. Corten
Naam					
Functie	Algemeen directeur	Plaatsvervangend algemeen directeur	Directeur bedrijfsvoering	Directeur operatie	
Aanvang en einde dienstvervulling in 2021	1 jan. t/m 31 dec.	1 jan. t/m 31 aug.	1 mrt. t/m 31 dec.*	1 mrt. t/m 31 dec.*	
Omvang dienstverband 2021 (in fte)	1,1	1,0	1,0	1,0	
Dienstbetrekking?	ja	ja	ja	ja	
Beloning plus belastbare onkostenvergoedingen	175.479	86.189	93.029	95.949	
Beloningen betaalbaar op termijn	23.458	14.793	16.757	17.333	
Bezoldiging	198.938	100.982	109.786	113.282	
Individueel WNT-maximum	209.000	139.333	174.167	174.167	
Onverschuldigd betaald	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	
Motivering indien overschrijding maximum	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	
Toelichting op onverschuldigde betaling	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	
Gegevens 2020					
Aanvang en einde dienstvervulling in 2020	1 jan. t/m 31 dec.	1 jan. t/m 31 dec.	n.v.t.*	n.v.t.*	
Omvang dienstverband 2020 (in fte)	1,1	1,0			
Dienstbetrekking	ja	ja			
Beloning plus Belastbare onkostenvergoedingen	169.432	135.940			
Beloningen betaalbaar op termijn	21.660	20.482			
Bezoldiging	191.092	156.422			
Individueel WNT-maximum	201.000	201.000			

* Per 1 maart 2021 zijn mevrouw M.A. van Walt van Praag & de heer E.W.M. Corten aangesteld als respectievelijk directeur Personeel & Bedrijfsvoering en directeur Operatie. Beide personen waren al in dienst bij de Reclassering Nederland in een andere functie.

KPMG Audit
Document waarop ons rapport
2164655 22X0018287DHG d.d.

25 mei 2022 (mede)
betrekking heeft. KPMG
Reclasseur Nederland
Accountants N.V.

Bezoldiging topfunctionarissen	Raad van Toezicht						
	Mevr. J.W.E. Spies	Dhr. T.L.C.M. Groot	Dhr. J. Hamming	Dhr. P.W.E.M. Tops	Mevr. M.W. Koek	Mevr. P.M. Schuyt	Mevr. M. Seighali
Naam							
Functie	Voorzitter	Lid	Lid	Lid	Lid	Lid	Lid
Aanvang en einde dienstvervulling in 2021	1 jan. - 31 dec.	1 jan. - 31 dec.	n.v.t.	1 jan. - 31 dec.	1 jan. - 31 dec.	n.v.t.	1 jan. - 31 dec.
Beloning plus belastbare onkostenvergoedingen	18.150	10.000	-	10.000	8.000	-	8.000
Beloningen betaalbaar op termijn	-	-	-	-	-	-	-
Bezoldiging	18.150 *	10.000	-	10.000	8.000	-	8.000
Individueel WNT-maximum	31.350	20.900	-	20.900	20.900	-	20.900
Onverschuldigd betaald	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Motivering indien overschrijding maximum	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Toelichting op onverschuldigde betaling	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.
Gegevens 2020							
Aanvang en einde dienstvervulling in 2020	1 jan. - 31 dec.	1 jan. - 31 dec.	1 jan. - 31 dec.	n.v.t.	1 jan. - 31 dec.	1 jan. - 30 jun.	1 jul. - 31 dec.
Beloning plus Belastbare onkostenvergoedingen	15.000	10.000	8.000	n.v.t.	8.000	4.000	4.000
Beloningen betaalbaar op termijn	-	-	-	n.v.t.	-	-	-
Bezoldiging	15.000	10.000	8.000	n.v.t.	8.000	4.000	4.000
Individueel WNT-maximum	30.150	20.100	20.100	n.v.t.	20.100	10.050	10.050

* De gerapporteerde bezoldiging van de voorzitter van de raad van toezicht is in 2021 hoger dan in 2020. Door lopende 2021 gewijzigde regelgeving kwalificeren toezichhouders niet langer als btw-ondernemer. Hierdoor dient gefactureerde btw opgeteld te worden bij de bezoldiging. Omdat btw-afdracht heeft plaatsgevonden, is de netto bezoldiging in 2021 ongewijzigd ten opzichte van 2020.

Colofon

Uitgave: © 2022 Reclassering Nederland
Redactie en opmaak: afdeling Media & Communicatie